

Sygn. akt VI GCupr 800/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Marzena Brysz

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2017 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. F.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu Podstawowych (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W.**

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa Podstawowych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. na rzecz powoda G. F. kwotę 5 489,08 zł (pięć tysięcy czterysta osiemdziesiąt dziewięć złotych osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 5 478,40 zł (pięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt osiem złotych czterdzieści groszy) od dnia 23 maja 2014 r. do dnia zapłaty,

- 10,68 zł (dziesięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) od dnia 26 października 2015r. do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 467,00 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

3) oddala wniosek pozwanego o rozłożenie zasądzonej należności na raty.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt: VI GC 800/16/3

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 26 stycznia 2015 r. wniesionym przeciwko Przedsiębiorstwu Podstawowych (...) sp. o.o. w W. powód G. F. prowadzący działalność gospodarczą pod firma (...). P.U.H. (...) Zakład (...) wniósł o zapłatę kwoty 5 478,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

- 2 000,00 zł od dnia 23 maja 2014r. do dnia 6 czerwca 2014r.;

- 5 478,40 zł od dnia 23 maja 2014 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 15 kwietnia 2014r. za pośrednictwem poczty elektronicznej pozwana spółka zleciła powodowi przeprowadzenie prac polegających na wykonaniu badań geotechnicznych orurowanych w ilość 3 lub 4 sztuk na maksymalna głębokość 40 metrów. Prace zostały wykonane zgodnie ze złożonym zleceniem, w związku z czym powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) z dnia 22 kwietnia 2014 r. na kwotę 7.478,40 zł brutto. Faktura został zaakceptowana przez pozwaną. Pozwana nie kwestionowała jakości i terminowości wykonanych prac. W związku z brakiem zapłaty powód wezwaniem z dnia 30 września 2014r. wezwał pozwaną do zapłaty brakującej kwoty 5.478,40 zł jednakże pozwana do dnia wniesienia pozwu nie dokonała zapłaty.

Pismem procesowym z dnia 16 lutego 2016r. powód zmodyfikował roszczenie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanej Przedsiębiorstwa Podstawowych (...) sp. o.o. w W. na rzecz powoda kwoty 5.489,08 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 5.478,40 zł od dnia 23 maja 2014 r. do dnia zapłaty;

- 10,68 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

oraz kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

W dniu 30 marca 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 2845/15/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił powyższe powództwo w całości.

W przepisany terminie pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Tychach. Pozwana podniosła, również, że przedstawiona faktura VAT jest tylko dokumentem prywatnym i jak każdy dokument prywatny jest tylko dowodem tego, że określona osoba złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Zdaniem pozwanej z faktury VAT nie wynika aby faktura została zaakceptowana przez pozwaną, gdyż nie została podpisana przez członków zarządu uprawnionych do reprezentowania spółki tylko przez pracownika spółki. W związku z powyższym w ocenie pozwanej powód nie udowodnił dochodzonego roszczenia. Z ostrożności procesowej pozwana wniosła o rozłożenie roszczenia na raty.

Sąd ustalił:

W dniu 15 kwietnia 2014r. pozwana zleciła powodowi wykonanie badań geotechnicznych orurowanych w ilości 3 lub 4 szt. Do max głębokości 40 m. W zawartej umowie strony określiły stawkę za 1 metr wiercenia na kwotę 160,00 zł netto.

Dowód: mail z dnia 15.04.2015r. (k. 14), umowa zlecenia (k. 15).

Po wykonaniu pierwszego otworu pozwana zrezygnowała z dalszych robót.

Dowód: przesłuchanie powoda G. F. (k. 75).

W związku z wykonaniem przedmiotu umowy powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 7 478.40 zł. Faktura został wysłana pocztą na adres pozwanej. Odbiór w/w faktury został poświadczony podpisem przez dyrektora biura Przedsiębiorstwa Podstawowych (...) sp. o.o. w W. M. G.. Uznana przez pozwaną w całości faktura VAT, po podpisaniu została odesłana powodowi. Termin płatności w/w faktury określono na 30 dni od daty dostarczenia faktury - do 22 maja 2014 r.

Dowód; faktura VAT (k. 16), przesłuchanie powoda G. F. (k. 75).

Dnia 6 czerwca 2014 r. pozwana dokonała na rzecz powoda przelewu kwoty 2.000,00 zł na rachunek powoda w B.-K. Banku Spółdzielczego z siedzibą w K. oddział w O., tytułem częściowej zapłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...). Kwota należnych odsetek za nieterminowe uiszczenie zapłaty 2000,00 zł wynosiła 10,68 zł.

Dowód: potwierdzenie przelewu (k. 17), wydruk z kalkulatora odsetkowego (k. 24).

Wezwaniem z dnia 30 września 2014 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 5.478,40 zł wraz z należnymi odsetkami.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 18), potwierdzenie nadania (k. 19).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Zeznania powoda G. F. były w ocenie Sądu w pełni wiarygodne. Zeznawał on w sposób szczegółowy, jasny, logiczny, spójny i konsekwentny.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności pozwana podnosiła, zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Tychach.

Zgodnie z art. 34 k.p.c. powództwo o zawarcie umowy, ustalenie jej treści, o zmianę umowy oraz o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, a także o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. W razie wątpliwości miejsce wykonania umowy powinno być stwierdzone dokumentem.

Sądem właściwym jest sąd okręgu, w którym umowa ma być (lub została) wykonana. Artykuł 454 k.c., który znajduje tu zastosowanie, określa jako miejsce spełnienia świadczenia miejsce oznaczone w umowie lub wynikające z właściwości zobowiązania. Określenie właściwości miejscowej sądu według miejsca spełnienia dochodzonego świadczenia może uwzględnić miejsce siedziby banku wierzyciela, wtedy kiedy strony wyraziły zgodę (w sposób bezpośredni lub dorozumiany) na dokonanie zapłaty na umiejscowiony w określonym banku rachunek wierzyciela.

W niniejszej sprawie powód wskazał dodatkową podstawę właściwości Sądu Rejonowego w Tychach wskazując, że sprawa ma związek z działalnością gospodarczą prowadzoną przez oddział w T.. Jednostka wykonująca prace w terenie ma swoją siedzibę w T. i to właśnie pracownicy z tej jednostki zostali oddelegowani do wykonania zadania dla pozwanego w J..

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że Sąd Rejonowy w Tychach Wydziału VI Gospodarczego jest właściwym sądem do rozpatrywania niniejszej sprawy.

Spór stron powstał w oparciu o umowę świadczenie usługi. Na jej podstawie powód domagał się zapłaty z wystawionej faktury VAT. Pozwana podniósł, że powód nie przedstawił żadnych okoliczności świadczących o obowiązku zapłaty dochodzonej sumy pieniężnej.

Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

W myśl art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie.

Pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia między stronami umowy przedmiotem której miało być wykonanie badań geotechnicznych orurowanych, w ilości 3 lub 4 szt. do max głębokość 40m.

W związku z powyższym należy uznać, że w rozpoznawanej sprawie strony zawarły umowę o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c.

Umowy, do których stosuje się uregulowanie zawarte w art. 750 k.c., są umowami nienazwanymi. Charakteryzują się tym, że ich przedmiotem jest świadczenie usług, przy czym umowa taka może dotyczyć dokonania jednej usługi, większej - określonej liczby usług, bądź też dotyczyć stałego świadczenia usług określonego rodzaju. Umowy takie mogą mieć charakter odpłatny bądź nieodpłatny i są umowami konsensualnymi. Ich stronami mogą być wszelkie podmioty prawa cywilnego, a więc osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną. Mogą należeć do kategorii umów handlowych, gdy przynajmniej jedna strona występuje w takiej umowie w charakterze przedsiębiorcy. Takimi umowami będą umowy o świadczenie usług zawierane z podmiotami świadczącymi je w zakresie swojej działalności gospodarczej lub zawodowej. Mogą też być zawierane z udziałem konsumentów. Ich stroną mogą być również inne podmioty występujące w obrocie, w szczególności osoby prawne czy jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 33¹ § 1 k.c., nieprowadzące działalności gospodarczej.

W treści sprzeciwu pozwana podniosła, że z faktury VAT nie wynika aby faktura została zaakceptowana przez pozwaną, gdyż nie została podpisana przez członków zarządu uprawnionych do reprezentowania spółki tylko przez pracownika spółki. Tym samym w ocenie pozwanej powód nie udowodnił dochodzonego roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

W ocenie Sądu należy wskazać, że trudno jest oczekiwać, aby każdorazowo członek zarządu pozwanej spółki, uprawniony zgodnie z odpisem KRS do jej reprezentacji, składał zamówienie na usługi oraz dokonywał akceptacji każdej wystawionej przez kontrahentów faktury VAT. Regułą jest, że owe czynności faktyczne wykonywane są przez upoważnionych do tego pracowników osoby prawnej. Za nieprawdopodobne przy tym jawi się uznanie, aby osoba pełniąca funkcję dyrektora biura i posługująca się pieczęcią firmową złożyła zamówienie, a następnie bez upoważnienia i wiedzy pozwanej przyjęła wystawioną fakturę VAT. Ponadto jak wynika z akt sprawy pozwana dokonała częściowej zapłaty za wystawioną fakturę VAT, a zatem wiedziała o wystawionej fakturze VAT i nie dokonała jej odesłania oraz nie reagowała na wezwania do zapłaty należności z niej wynikającej. Bierność pozwanej w tym zakresie pozwala na przekonanie, że wystawiona faktura VAT, została zaakceptowana przez osobę do tego przez nią upoważnioną. Na uwagę zasługuje również fakt, iż akceptacji faktury nie dokonał zwykły szeregowy pracownik, a dyrektor biura co dodatkowo wskazuje, iż akceptacji dokonała osoba upoważniona.

Rację ma skarżąca, że przedstawiona faktura VAT jest tylko dokumentem prywatnym i jak każdy dokument prywatny jest tylko dowodem tego, że określona osoba złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Wskazać jednak należy, że zazwyczaj w obrocie gospodarczym faktura jest dokumentem stwierdzającym zawarcie i wykonanie przez sprzedawcę łączącej strony umowy, mniej prawdopodobna jest sytuacja, kiedy faktura stwierdzająca obowiązek zapłaty ceny nie odpowiada treści umowy i spełnieniu przez sprzedawcę świadczenia wzajemnego, wystawienie bowiem faktury zawierającej nieprawdziwe informacje pociąga za sobą odpowiedzialność karną skarbową. Ponadto faktura stanowi podstawę dla nabywcy towaru lub usługi do odliczenia podatku naliczonego - z art. 86 ust. 2 pkt ustawy

z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535 ze zm.) wynika, że podatkiem naliczonym jest kwota wynikająca z faktury, zaś stosownie do art. 86 ust. 10 prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy. Należy zauważyć, że prawo do odliczenia wiąże się tylko z otrzymaniem faktury dokumentującej rzeczywisty obrót gospodarczy. A contrario zatem w przypadku otrzymania faktury VAT nie dokumentującej rzeczywistego obrotu gospodarczego nabywca wskazany w tej fakturze winien ją odesłać. Inaczej rzecz ujmując za sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego jest uznanie, że przedsiębiorca, który nie zawarł umowy o treści odpowiadającej nadesłanej mu fakturze VAT, przyjmie ją pomimo braku zaistnienia tego zdarzenia prawnego. Skoro zatem pozwany przyjął przedmiotową fakturę i jej nie odesłał, to tym samym należało wnioskować, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy oraz jej wykonania przez powoda.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, że powód za pomocą zeznań oraz przedstawionych dokumentów sprostą ciężarowi udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Natomiast strona pozwana nie sprostą, obowiązkowi udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa, gdyż w toku procesu nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O odsetkach orzeczono po myśli art. 481 k.c. zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania powoda złożyły się kwoty, 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 250,00 zł tytułem opłaty od pozwu oraz 1 200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §6 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013 r., poz. 490 tj.), co daje łączną kwotę 1467,00 zł.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Wraz z sprzeciwem pozwana wniosła o rozłożenie na raty dochodzonego świadczenia pieniężnego. Na dowód, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności pozwana wskazała, że w Centralnym Rejestrze KRS są wykazane jej zaległości uzasadniające, iż spełnienie świadczenia byłoby dla pozwanej niemożliwe do wykonania bądź bardzo utrudnione. W ocenie Sądu sama okoliczność występowania zadłużenia wykazana w Centralnym Rejestrze KRS nie jest wystarczającą przesłanką aby uznać, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności przemawiające za rozłożeniem zasądzzonego świadczenia na raty. Zdaniem Sądu również wysokość kwoty zasądzzonego świadczenia nie przemawia za zasadnością wniosku strony pozwanej.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł o oddaleniu wniosku pozwanej o rozłożenie na raty zasądzzonego świadczenia w punkcie 3 sentencji wyroku.

SSR Jolanta Brzęk